

Divino Amor

GOD IS EEN BEMOEIZIEKE GYNAECOLOOG

Het carnaval is niet meer. In 2027 is volgens Gabriel Mascaro het ultieme Braziliaanse volksfeest van zijn troon gestoten om plaats te maken voor het Feest van de Hoogste Liefde. Op het gedreun van beats en in het licht van blauwe schijnwerpers wordt God vereerd op de drukke dansvloer. Na enkele documentaires en de drama's *August Winds* (2014) en *Neon Bull* (2015), waagt Mascaro zich nu aan sciencefiction. In *DIVINO AMOR* staat een koppel met een kindervens centraal. Ongewenste mirakels, drive-inbiechtstoelen en orgieën met goddelijke zegen: in een niet zo verre toekomst staat God je bij zowel tussen de lakens als in de discotheek.

Joana en Danilo zijn diepgelovig. Met overtuiging en overgave sluiten ze aan bij *Divino Amor*, een evangelische kerkgroep waar koppels wekelijks samenkomen en samen komen. Zelfgekozen Bijbelpassages worden voorgelezen, koppels geven elkaar een bad en partners worden geruild. "True love never betrays, true love shares", zolang je maar in de juiste vrouw ejaculeert. Overdag ontvangt Joana als overheidsnotaris koppels die een echtscheiding aanvragen. Meer dan eens kan ze hen echter overtuigen de libertijnse Bijbelgroep op te zoeken.

DIVINO AMOR geeft zich traag bloot. Badend in mistig neonlicht en elektrobeats van DJ Dolores rijgt de film sensualiteit aan sociale kritiek. DoP Diego Garcia (*Neon Bull*, *Cemetery of Splendor*) hanteert een etherische, mystieke cinematografie die een goddelijke aanwezigheid benadrukt. Lijfelijkheid kadreert hij steeds van op een keurige afstand. Geen close-ups van de veelvuldige pogingen van het koppel, maar het vinnige geluid van neerkletsende billen spreekt boekdelen. De combinatie van de obsessieve overgave aan God en een fixatie op voortplanting neemt snel groteske allures aan. Maar het koppel blijft hoop koesteren. Op de Messias was het ook wachten.

Ze proberen alles uit. Om zijn vruchtbaarheid te helpen hangt Danilo regelmatig ondersteboven op een toestel dat zijn teelballen blootstelt aan infrarood licht. In een ultieme wanhoopsdaad trekken Joana en Danilo naar het lokale weeshuis: als alle andere opties faalden, kunnen de tranen van een weeskind God alsnog gunstig stemmen. Wanneer Joana kort daarop een supermarkt binnenwandelt, piept de elektronische veiligheidsscanner. Het scherm gaat schijnen en geeft aan dat Joana haar foetus nog niet bij de overheidsdiensten heeft geregistreerd. Er schort echter iets aan het miraculeuze nieuws: de vraag wie de vader is, zet het koppel onder druk. Wanneer de vaderkwestie een geloofscrisis wordt, rijdt Joana naar de drive-inbiechtstoel om haar godsdienstige vraagstukken voor te leggen aan de pastoor.

Gabriel Mascaro vertelt mooie verhalen, maar de filmmaker is niet mals voor zijn thuisland. Met *Neon Bull* verkende hij alternatieve mannelijkheid in de machowereld van de *vaquejada*, de rondreizende Braziliaanse rodeoshows. In *DIVINO AMOR* deelt hij gevat en inventief zijn extreem uitvergroete observaties van een conservatieve Braziliaanse samenleving. Het resultaat is een dystopische allegorie die haar frivolste elementen ontleent aan een frisse popcultuur.

Gebruikmakend van de codes van speculatieve fictie, voelt Mascaro zowel kerk als staat aan de tand. Joana is diepgelovig en vertegenwoordigt tegelijk de bemoeizieke staatsbureaucratie. *DIVINO AMOR* ontleedt de paternalistische greep op lijf en liefde die beide maatschappelijke mastodonten gemeen hebben. Op het moment dat velen Foucault weer uit de boekenkast halen om vat te krijgen op het door hem beschreven biopolitieke wereldbeeld is Mascaro's venster op de toekomst bijzonder belangwekkend. In deze sociaal gedistantieerde tijden zijn zulke denkoefeningen even pertinent als confronterend. ● INGE COOLSAET

DIVINO AMOR is beschikbaar voor thuis kijken op dalton.be, lumierefilms.be en UniversCine.

REGIE Gabriel Mascaro; BR 2019; 100'; met Dira Paes, Julio Machado; dis. Cinemien